

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. juni 2009
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2009-150-1220
Dok.: HAA40540

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 898 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. juni 2009.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Brian Mikkelsen

/

Hanne Aagaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 898 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre en hurtigere sagsbehandling ved domstolene, og hvilke tiltag vil ministeren tage for at forhindre, at spiritus- og narkotikapåvirkede bilister begår ny kriminalitet i tiden inden domsafsigelsen, herunder bedes ministeren oplyse, om han vil indføre 3.-gangsprincippet efter amerikansk forbillede, hvor tredje forbrydelse straffes hårdere end ellers, jf. artiklen ”Bliver ved med at bryde loven” i Dagbladet Roskilde den 6. juni 2009.”

Svar:

1. Jeg er enig i, at straffesager skal behandles hurtigst muligt i retssystemet, således at den strafbare handling hurtigst muligt får konsekvenser for gerningsmanden. Dette gælder særligt i sager om grov kriminalitet, herunder grove færdselsforseelser.

I overensstemmelse hermed prioriterer anklagemyndigheden og retterne i det daglige arbejde sagerne bl.a. ud fra en vurdering af de konkrete sagers grovhed.

2. Færdselsloven indeholder allerede i dag regler, som giver politiet en række sanktionsmuligheder forud for sagens afgørelse i retten i forhold til personer, der er sigtet for at have kørt i spiritus- eller narkopåvirket tilstand.

Efter færdselslovens § 130 kan politiet således administrativt inddrage førerretten under sagen, hvis politiet skønner, at betingelserne for ubetinget frakendelse af førerretten foreligger.

Efter færdselslovens § 126, stk. 1, skal der bl.a. ske ubetinget frakendelse af førerretten i grove eller – efter omstændighederne – gentagne tilfælde af spirituskørsel eller kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer.

Bestemmelsen i færdselslovens § 130 suppleres af § 75 i kørekortbekendtgørelsen. Det fremgår af denne bestemmelse, at administrativ inddragelse af førerretten forudsætter, at betingelserne for ubetinget frakendelse af førerretten utvivlsomt er opfyldt.

I praksis indebærer det, at der kan ske administrativ inddragelse af førerretten, hvis mistanken om, at der er begået en lovovertrædelse, som begrundet ubetinget frakendelse af førerretten, har en betydelig styrke.

Politiet kan endvidere under visse omstændigheder foretage beslaglæggelse af en førers motorkøretøj.

Beslaglæggelse af et motorkøretøj kan ske efter retsplejelovens § 802, stk. 1, hvis der er grund til at antage, at motorkøretøjet bør konfiskeres for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Beslaglæggelse af et motorkøretøj kan således finde sted, hvis det må antages, at betingelserne for konfiskation er opfyldt.

Efter færdselslovens § 133 a, stk. 1, kan der ved grove eller gentagne overtrædelser af færdselsloven ske konfiskation, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven.

Bestemmelsen i § 133 a, stk. 1, fik sin nuværende udformning ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven. Tidligere var det en betingelse for konfiskation af et motorkøretøj, at der var tale om *særlig* grove eller gentagne færdselslovsovertrædelser, men ved lovændringen blev denne betingelse lempet med henblik på udvidet brug af konfiskation i forbindelse med grove færdselslovsovertrædelser, hvad enten der er tale om spirituskørsel, kørsel i frakendelsestiden, særlig hensynsløs kørsel eller andre grove overtrædelser.

Ved den nævnte lovændring blev der endvidere i færdselslovens § 133 a, stk. 2, indsat en bestemmelse om, at der i grove tilfælde af kørsel under påvirkning af spiritus eller euforiserende stoffer mv. som udgangspunkt skal ske konfiskation af køretøjet, hvis ejeren to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, er blevet frakendt førerretten ubetinget for tilsvarende overtrædelser (obligatorisk konfiskation).

Det blev ved samme lovændring endvidere muligt at konfiskere føreren eget køretøj, selv om den aktuelle overtrædelse er foregået i tredjemands køretøj, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3.

3. Med hensyn til spørgsmålet om straffastsættelse, når den tiltalte tidligere er straffet, kan jeg oplyse, at der efter straffelovens § 81, nr. 1, gælder et generelt princip om, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen. Dette princip gælder også i sager om spirituskørsel og kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer

mv., hvor tredjegangstilfælde således straffes strengere end første- og andengangstilfælde.

4. Som det fremgår, prioriterer anklagemyndigheden og retterne i det daglige arbejde sagerne bl.a. ud fra en vurdering af de konkrete sagers grovhed. Endvidere har politiet allerede efter de gældende regler mulighed for under nærmere angivne omstændigheder at foretage administrativ inddragelse af førerretten og beslaglæggelse af et køretøj, ligesom kørsel i spiritus- eller narkopåvirket tilstand i tredjegangstilfælde straffes strengere end første- og andengangstilfælde.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at tage initiativer som anført i spørgsmålet.